

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: L. M., narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
sídlem Černého 517/13, 182 00 Praha 8,

proti
žalovanému: Městský úřad Kadaň,
sídlem Mírové náměstí 1, 432 01 Kadaň,

řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal, aby soud vyslovil, že zásah žalovaného spočívající ve vyznačení doložky právní moci na příkazu ze dne 3. 2. 2016, č. j. OVV-DOP/43/2016/Srb, byl nezákonný. Současně se žalobce domáhal náhrady nákladů soudního řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

2. Žalobce uvedl, že na předmětném příkaze byla žalovaným vyznačena doložka právní moci, přestože byl proti němu podán odpor. Předmětný příkaz byl vydán dne 3. 2. 2016. Žalobce trval na tom, že dne 11. 2. 2016 prostřednictvím svého zmocněnce, společnosti ODVOZ VOZU s. r. o., podal odpor z emailové adresy „X“ se zaručeným elektronickým podpisem. Přílohou tohoto emailu měl být samotný text odporu a podepsaná plná moc k zastupování. Toto podání bylo žalovaným potvrzeno následující den. Žalobce uvedl, že po potvrzení podání neobdržel žádný dokument. Až dne 29. 10. 2017 obdržel výzvu k zaplacení pokuty, ve které bylo uvedeno, že je žalobce v prodlení s úhradou pokuty uloženou vykonatelným příkazem ze dne 3. 2. 2016, č. j. OVV-DOP/43/2016/Srb.
3. Žalobce trval na tom, že z výzvy k zaplacení pokuty se dověděl, že na příkazu byla vyznačena doložka právní moci. Dle jeho názoru byla tato doložka vyznačena nezákonně, neboť příkaz byl podáním odporu zrušen a ze zákona tak nemůže být titulem k vymáhání pokuty. Žalobce namítal, že vyznačením doložky právní moci se žalovaný dopustil nezákonného zásahu. Tento svůj postoj žalobce opíral o závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2016, č. j. 6 As 244/2015-35, kde je uvedeno, že vyznačení právní moci je jiným úkonem správního orgánu, a o závěry obsažené v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 4. 2014, č. j. 62 A 21/2014-132, kde je uvedeno, že prostředkem ochrany proti nesprávnému vyznačení data právní moci správního rozhodnutí je žaloba na ochranu před nezákonným zásahem.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný uvedl, že mu bylo dne 30. 8. 2015 Městskou policií Klášterec nad Ohří zasláno oznámení o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Protože žalovaný nezjistil do 60 dnů ode dne, kdy k přestupku došlo, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti konkrétní osobě, byla věc přestupku vedená pod sp. zn. OVV-DOP/633/2015/Srb odložena. Následně bylo zahájeno řízení o správním deliktu provozovatele vozidla dle § 125f odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, (dále jen „zákon o silničním provozu“) pod spisovou značkou OVV-DOP/43/2016/Srb. Správní delikt byl dle žalovaného projednáván pod samostatnou spisovou značkou, neboť se jedná o správní řízení odlišné od řízení o přestupku. Ve věci správního deliktu byl vydán příkaz. Žalovaný uvedl, že po doručení předmětného příkazu mu bylo doručeno podání žalobce, ve kterém bylo uvedeno, že *„podává odpor proti příkazu, který byl vydán v řízení vedeném zdejším úřadem pod spisovou značkou OVV-DOP/633/2015/Srb“*. Žalovaný zjistil, že pod touto spisovou značkou žádný příkaz vydán nebyl a přípisem ze dne 18. 2. 2016 zmocněnci žalobce (M. M.) tuto skutečnost sdělil. Přípisem ze dne 21. 6. 2016 tuto skutečnost sdělil žalovaný i společnosti ODVOZ VOZU s. r. o.
5. Žalovaný s ohledem na výše uvedené trval na tom, že doložka právní moci byla na příkazu vydaném pod sp. zn. OVV-DOP/43/2016/Srb vyznačena správně, a žalovaný se tak nedopustil nezákonného zásahu.

Replika žalobce

6. Žalobce v replice uvedl, že úkony vedoucí ke zjištění řidiče, stejně jako výzvy k uhrazení určené částky jsou tzv. úkony před zahájením řízení o správním deliktu, na které navazuje řízení o správním deliktu v případě, že totožnost řidiče není zjištěna. Žalobce tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že „výzva k úhradě určené částky“ je úkonem v řízení o přestupku, kdežto „příkazem“ bylo zahájeno řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. Odkázal rovněž na systematiku zákona o silničním provozu, kde výzva k úhradě určené částky je upravena v § 125h zákona o silničním provozu, který spadá pod nadpis „Správní delikt provozovatele vozidla“, který je společný pro § 125f až § 125j zákona o silničním provozu.

7. Dále žalobce odkázal na § 12 odst. 6 písm. a) a b) zákona č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, kde je uvedeno, že spisovou značkou je číslo jednací, které je uvedeno na prvním dokumentu ve věci, tedy nikoli na prvním dokumentu v řízení, ale ve věci jako takové. Žalobce trval na tom, že prvním dokumentem ve věci správního deliktu byla výzva k uhrazení určené částky, která byla vedena pod spisovou značkou OVV-DOP/633/2015/Srb. Proto žalobce pod touto spisovou značkou podal i odpor proti předmětnému příkazu vydanému ve věci správního deliktu provozovatele vozidla.
8. Dále žalobce trval na tom, že i v případě, kdy byl správnímu orgánu doručen odpor s nesprávnou spisovou značkou, měl správní orgán povinnost vyzvat žalobce k odstranění vad podání podle § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“), stejně jako v případě, kdy by v odporu absentovala jakákoliv spisová značka. Do doby odstranění vad podání pak nebyl dle žalobce správní orgán oprávněn vyznačit na příkazu doložku právní moci. Poukázal současně na skutečnost, že žalovaný jednoznačně věděl, k jaké právní věci odpor náleží, což dokládá jeho založení v příslušném spise. Za takové situace se žalobci jeví jako výraz přepjatého formalizmu vyznačení doložky právní moci na předmětném příkazu.
9. Dále žalobce namítl, že žalovaný nesprávně užívá označení a zaměňuje číslo jednací se spisovou značkou. Žalobce si tedy nemohl být jist, zda označení příkazu číslem jednacím OVV-DOP/43/2016/Srb skutečně znamená změnu spisové značky řízení. Žalobce uvedl, že číslo jednací na příkazu je číslem jednacím pouze uvedeného příkazu, kdežto číslo jednací výzvy k úhradě určené částky, jakožto prvního dokumentu ve správním spise, je nejen číslem jednacím tohoto dokumentu, ale též spisovou značkou celého spisu.
10. Žalobce zdůraznil, že o změně spisové značky se dozvěděl poprvé až z vyjádření žalovaného k podané žalobě. Žalobce uvedl, že ve sdělení ze dne 21. 6. 2016, č. j. OVV-DOP/633/2015/Srb, mu bylo pouze sděleno, že označený řidič byl předvolán k podání vysvětlení, ovšem byl nekontaktní, k podání vysvětlení se nedostavil a následně bylo řízení odloženo a ve věci nebyl vydán příkaz. Žalobce trval na tom, že z uvedeného nijak nevyplývá, že by byla změněna spisová značka, ani to, že nebyl akceptován podaný odpor nebo že příkaz nabyl právní moci. Žalobce namítl, že ze sdělení, že příkaz v dané věci nebyl vydán, nemohl dovodit, že na předmětném příkazu byla vyznačena doložka právní moci. Žalobce poznamenal, že M. M. zastoupen v daných řízeních nikdy nebyl, nadto jde v dané věci o irelevantní skutečnost.

Posouzení věci soudem

11. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný a následně i sám žalobce ve své replice se výslovně vyjádřili, že s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání souhlasí.
12. Předmětnou žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného soud posoudil podle části třetí třetího dílu hlavy druhé s. ř. s. Žalobou na ochranu před nezákonným Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zásahem správního orgánu se podle § 82 odst. 1 s. ř. s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Dle § 83 s. ř. s. je žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah. Podle § 85 s. ř. s. je žaloba nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. V § 87 odst. 2 s. ř. s. je pak zakotveno, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.

13. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalovanému byl oznámen přestupek spočívající ve stání vozidla v místě, kde to bylo dopravní značkou B28 „zákaz zastavení“ zakázáno. Následně byl žalobce jako provozovatel vozidla výzvou ze dne 14. 10. 2015, označenou č. j. OVV-DOP/633/2015/Srb, vyzván v souladu s § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu k zaplacení peněžitě částky 600 Kč, případně ke sdělení osoby, která skutečně provozované vozidlo v rozhodné době řídila. Žalobce sdělil prostřednictvím obecného zmocněnce žalovanému, že vozidlo řídil v předmětný čas pan D. P., bytem „X“. Následně žalovaný řízení ve věci oznámeného přestupku dne 1. 2. 2016 dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu odložil, neboť nezjistil do šedesáti dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. O této skutečnosti vyhotovil záznam do spisu pod č. j. OVV-DOP/633/2015/Srb. Následně byl vydán příkaz ze dne 3. 2. 2016, č. j. **OVV-DOP/43/2016/Srb**, kterým byl žalobce shledán vinným ze spáchání správního deliktu provozovatele vozidla ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu. Dne 11. 2. 2016 byl žalobci doručen prostřednictvím elektronické pošty odpor, ve kterém bylo uvedeno, že žalobce „*tímto dle § 150 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podává odpor do příkazu, který byl ve vydán v řízení vedeném zdejším úřadem pod spisovou značkou OVV-DOP/633/2015/Srb (zvýraznění doplněno soudem)*“. Sdělením ze dne 18. 2. 2016, označeným č. j. OVV-DOP/633/2015/Srb, sdělil žalovaný žalobci, že dne 12. 2. 2016 byl žalovanému doručen odpor do příkazu, který měl být vydán v řízení vedeném pod spisovou značkou OVV-DOP/633/2015/Srb, a dále mu sdělil, že „*věc přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, vedenou pod č. j.: OVV-DOP/633/2015/Srb, dne 01. 02. 2016 dle ust. § 66 odst. 3 písm. g) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, odložil a příkaz nebyl vydán*“. Zásilku obsahující uvedené sdělení adresovanou přímo žalobci dle doručky převzala M. M. jako zmocněnec žalobce pro doručování dne 26. 2. 2016. Následně dne 21. 6. 2016 zaslal žalovaný sdělení s totožným obsahem i obecnému zmocněnci žalobce společnosti ODVOZ VOZIDLA s. r. o.
14. Primárně se zabýval soud otázkou včasnosti podané žaloby, kdy žalovaný namítal, že žalobce se o vyznačení doložky právní moci na předmětném příkazu dozvěděl již ze sdělení, ve kterém bylo konstatováno, že ve věci vedené pod sp. zn. OVV-DOP/633/2015/Srb nebyl vydán příkaz. S tímto stanoviskem se soud neztotožnil, neboť z obsahu uvedeného sdělení nikterak nevyplývá, zda ve věci řízení o správní deliktu provozovatele vozidla byl, či nebyl podán odpor a zda předmětný příkaz nabyt právní

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

moci a byla vyznačena doložka právní moci. Soud se naopak ztotožnil s názorem žalobce, že o skutečnosti, že žalovaný považuje příkaz ze dne 3. 2. 2016, č. j. OVV-DOP/43/2016/Srb, za pravomocný, se žalobce dozvěděl až z výzvy k zaplacení pokuty v náhradní lhůtě ze dne 24. 10. 2017. Samotná žaloba byla podána dne 6. 11. 2017, tedy v souladu s § 84 odst. 1 s. ř. s. v dvouměsíční lhůtě ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu v podobě vyznačení právní moci na předmětném příkazu, a dříve, než uplynuly dva roky od okamžiku, kdy k vyznačení doložky došlo. Soud tedy považuje žalobu za včasnou.

15. Mezi účastníky řízení není sporná skutečnost, že dne 11. 2. 2016 bylo žalovanému doručeno podání obsahující odpor výše citovaného znění. Spornou je skutečnost, zda předmětný odpor měl být považován za odpor proti příkazu ze dne 3. 2. 2016, č. j. OVV-DOP/43/2016/Srb, vydanému v rámci řízení vedeného s žalobcem o správním deliktu provozovatele vozidla. Na tomto místě musí soud konstatovat, že z obsahu samotného odporu nelze nikterak dovodit, že by tento odpor měl směřovat proti příkazu ze dne 3. 2. 2016, č. j. OVV-DOP/43/2016/Srb. Jediná skutečnost, která v předmětném odporu je konkrétní, je označení žalobce a spisová značka, pod kterou bylo vedeno správní řízení, v němž žalobce rovněž vystupoval. Z těchto údajů není objektivně možné dovodit, že by předmětný odpor měl směřovat proti příkazu vydanému v řízení vedeném pod jinou spisovou značkou. Na tomto místě je dle soudu rovněž nutno zdůraznit, že žalovaný v rámci dodržení zásady dobré správy žalobce ve sděleních ze dne 18. 2. 2016 a 21. 6. 2016 zcela jednoznačným způsobem upozornil, že řízení vedené pod spisovou značkou uvedenou v odporu bylo již ukončeno odložením věci a ve věci nebyl vydán příkaz. Na tato sdělení ovšem žalobce nikterak nereagoval. Dle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Dále je v tomto ustanovení mimo jiné uvedeno, že příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Jak již uvedl soud výše, z podání učiněného žalobcem dne 11. 2. 2016 nebylo nikterak seznatelné, že by v něm obsažený odpor měl směřovat proti příkazu ze dne 3. 2. 2016, č. j. OVV-DOP/43/2016/Srb. Dle soudu tedy žalovaný nepochybil, pokud podaný odpor evidoval v řízení, jehož spisová značka byla v odporu uvedena.
16. V replice žalobce namítal, že výzva dle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu je úkonem před zahájením řízení o správním deliktu provozovatele vozidla, a proto tedy nepochybil, pokud v odporu proti předmětnému příkazu uvedl spisovou značku, kterou byla označena tato výzva. Soud k tomu podotýká, že v ustanovení § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu je uvedeno, že obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně **po zjištění nebo oznámení přestupku** vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky, pokud a) jsou splněny podmínky podle § 125f odst. 2, b) totožnost řidiče vozidla není známa nebo není **zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku** a c) porušení je možné projednat uložením pokuty v blokovém řízení. V ustanovení § 125h odst. 4 zákona o silničním provozu je uvedeno, že výzva podle odstavce 1 musí obsahovat popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, **označení přestupku, jehož znaky skutek vykazuje**, výši určené částky, datum splatnosti určené částky a další údaje nezbytné pro provedení platby a poučení podle odstavců 6 a 7. V § 125h odst. 5 zákona o silničním provozu je pak uvedeno, že **je-li určená částka uhrazena nejpozději v den splatnosti, obecní úřad obce s rozšířenou působností věc odloží**. V opačném případě obecní úřad s rozšířenou působností pokračuje v šetření přestupku; o tomto postupu poučí obecní úřad obce s rozšířenou působností provozovatele vozidla ve

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

výzvě podle odstavce 1. Z částí ustanovení § 125h zákona o silničním provozu, které jsou zvýrazněny výše, dle soudu jednoznačně vyplývá, že výzva dle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu je písemností vydanou v rámci šetření přestupku, a nikoli v rámci šetření správního deliktu provozovatele vozidla, jak namítá žalobce. Zejména je to patrné z formulace obsažené v § 125h odst. 5 zákona o silničním provozu, kde je uvedeno, že pokud provozovatel vozidla neuhradí určenou částku ve stanovené lhůtě, pokračuje příslušný správní orgán v šetření přestupku. Dle soudu tedy žalovaný nepochybil, pokud výzvu k úhradě dle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu vedl pod stejnou spisovou značkou jako zbytek dokumentů v rámci šetření předmětného přestupku. Tuto námitku žalobce neshledal soud důvodnou.

17. K poukazu na systematický výklad nadpisu „Správní delikt provozovatele vozidla“, který učinil žalobce v replice, soud podotýká, že předmětný nadpis je v zákoně umístěn pod označením čísla paragrafu daného ustanovení. Znamená to, že tento nadpis se vztahuje výlučně k § 125f zákona o silničním provozu, pod jehož číselným označením je v zákoně uveden. Aby se předmětný nadpis vztahoval na více ustanovení zákona, musel by být uveden nad číselným označením prvního paragrafu části zákona, ke které se má nadpis vztahovat. Ani tuto námitku žalobce tedy soud neshledal důvodnou.
18. S ohledem na výše uvedené je dle soudu zcela irrelevantní argumentace žalobce odkazem na zákon č. 259/20012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, s tím, že spisovou značkou je označení prvního dokumentu ve věci, neboť z výše uvedeného vyplývá, že prvním dokumentem ve věci správního deliktu provozovatele vozidla byl předmětný příkaz ze dne 3. 2. 2016, č. j. OVV-DOP/43/2016/Srb.
19. K námitce žalobce, že po doručení odporu s nesprávnou spisovou značkou měl žalovaný vyzvat žalobce k odstranění vad podání, soud uvádí, že postup žalovaného, kdy přiřadil podání k řízení, jehož spisová značka byla v podání uvedena, nelze považovat za nesprávný. V situaci, kdy z obsahu předmětného odporu nemohl pro minimum údajů, které v něm žalobce uvedl, shledat rozpor mezi obsahem odporu a vůlí žalobce, nepochybil žalovaný, pokud nepřistoupil k výzvě k odstranění vad podání, neboť podání jako takové žádnou formální vadou netrpělo. Současně s přihlédnutím ke všem skutkovým okolnostem soud konstatuje, že postup žalovaného nelze považovat ani za přepjatě formalistický zejména s ohledem na skutečnost, že z podání žalobce ze dne 11. 2. 2016 nebylo možno žádným způsobem zjistit, že se má vztahovat k řízení vedenému o jiném předmětu řízení a pod jinou spisovou značkou. Navíc žalovaný sděleními ze dne 18. 2. 2016 a 21. 6. 2016 žalobce výslovně opakovaně upozornil, že v řízení, do něhož předmětné podání směřoval, žádný příkaz vydán nebyl.
20. K poukazu žalobce, že žalovaný jednoznačně věděl, k jaké právní věci odpor náleží, což dokládá jeho založení v příslušném spise, soud konstatuje, že ve správním spise předloženém soudu byl odpor založen v souladu s označením spisové značky v jeho textu ve spisu vztahujícím se k řízení vedenému pod spisovou značkou OVV-DOP/633/2015/Srb, tedy ve spise vztahujícím se k projednávání přestupku, a nikoli správního deliktu provozovatele vozidla.
21. K námitce žalobce, že žalovaný nesprávně užívá označení dokumentů a zaměňuje číslo jedací se spisovou značkou, a v důsledku toho si žalobce nemohl být jistý, že označení příkazu číslem jedacím OVV-DOP/43/2016/Srb skutečně znamená změnu spisové značky řízení, soud uvádí, že žalovaný skutečně na dokumentech uvádí označení č. j. u údaje, který ve skutečnosti je spisovou značkou daného řízení, neboť na rozdíl od čísla Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jednacího uváděné označení neobsahuje údaj o čísle listu, na kterém se daný dokument ve spise nachází. To však nemá žádný vliv na skutečnost, že předmětný příkaz obsahoval veškeré údaje (značku, datum vydání), které jej umožňovaly jednoznačně identifikovat, a naopak podaný odpor kromě spisové značky odlišného řízení, než ve kterém byl vydán předmětný příkaz, neobsahoval žádný údaj, který by umožnil určení řízení, ke kterému se vztahuje. Bylo v zájmu samotného žalobce, aby uvedl v odporu dostatek informací, aby bylo možné jej přiřadit ke konkrétnímu příkazu, který byl vydán. Kdyby byl odpor opatřen např. slovním popisem řízení, ve kterém byl vydán, či popisem skutku, ke kterému se příkaz vztahoval, byla by situace zcela odlišná. Pokud se však žalobce omezil pouze na uvedení spisové značky řízení, nemůže se dovolávat pochybení správního orgánu, pokud tento přiřadil odpor do spisu, který žalobce v odporu nesprávně uvedl.

22. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem po přezkoumání předmětné věci v rozsahu žalobních námitek dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, neboť žalovaný se vyznačením doložky právní moci na příkazu ze dne 3. 2. 2016, č. j. OVV-DOP/43/2016/Srb., nedopustil nezákonného zásahu. Proto ji soud výrokem I. rozsudku podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
23. Pro úplnost soud uvádí, že nepřistoupil ve smyslu § 52 s. ř. s. k provedení dokazování printscreenem emailu s odporem ze dne 11. 2. 2016, printscreenem potvrzení přijetí podání ze dne 12. 2. 2016 a výzvou k zaplacení pokuty ze dne 24. 10. 2017, jak navrhoval žalobce, a topro nadbytečnost. Mezi účastníky totiž nebylo sporu, že předmětný odpor byl žalovanému skutečně dne 11. 2. 2016 doručen. Soud rovněž nezpochybnil včasnost podání žaloby, když vycházel z obsahu sdělení ze dne 18. 2. 2016 a 21. 6. 2016, z nichž, jak již uvedl výše, nebylo možno seznat, že na předmětném příkaze byla vyznačena doložka právní moci.
24. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly a ani je nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 14. května 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)